

Meritxell Serret: «El Consell per la República ha tingut un biaix partidista i això l'ha debilitat»

L'exconsellera, retornada de l'exili i ara diputada al Parlament, defensa que l'independentisme "no necessita més gent ni a la presó ni a l'exili"

La diputada Meritxell Serret, durant l'entrevista amb NacióDigital. | Josep M. Montaner

S'ha passat bona part del cap de setmana traient males herbes. Les esgarrinxades de les mans en són una bona prova. Però admet que ha estat un exercici que li ha servit per evadir-se després de cinc dies d'alt voltatge explicant com i per què ha tornat d'un l'exili a Brussel·les que s'ha allargat més de tres anys. Meritxell Serret, exconsellera i diputada d'ERC al Parlament, va enfilarse en silenci el camí de retorn a Catalunya amb una acusació per desobediència per l'organització de l'1-O i una ordre de detenció activa. Però va comparèixer davant del Tribunal Suprem i va quedar-ne en llibertat a l'espera de la cita del 8 d'abril davant del jutge Pablo Llarena.

<https://www.naciodigital.cat/noticia/217132/serret-despres-sortir-suprem-llibertat-objectiu-sempre-havia-estat-tornar>

Assegura que està serena i optimista, però també preparada per a qualsevol escenari. Políticament, creu que cal apostar per la via negociada, que l'independentisme "no necessita més presos ni exiliats", sinó credibilitat dins i fora de Catalunya. I és precisament en la vessant de la internacionalització on creu que el Consell per la República podria exercir un paper rellevant si canvia el "biaix partidista" que considera que ha tingut fins ara.

- Va ser difícil prendre la decisió de tornar de l'exili tres anys després?

- Va ser una decisió progressiva. Ja feia temps que hi donava tords després de mesos sense euroordre, sense que es pogués res i estigués tot paralitzat. Anava rumiant com desencallar la situació i vaig considerar que el context perfecte era el de les eleccions havent estat escollida com a diputada. És una evolució lògica i coherent que es va anar precipitant en les últimes setmanes.

- Necessitava el paraigua d'haver estat escollida com a diputada? Per què ara i no abans?

- Era una evolució i no tenia clara la situació. Amb el canvi d'advocat vam poder estudiar-ho més a fons i va ser quan estava en marxa la campanya. Potser es podria haver fet abans, però tampoc tenia les seguretats ni les certeses.

- Què li diria a aquell sector de l'independentisme que no han entès que vostè tornés i la resta d'exiliats no?

- És evident que cadascú té una situació personal i processal diferent. Que jo faci aquest pas endavant no afecta a la situació processal de la resta però, en canvi, en funció de com evolucioni, pot establir escenaris i precedents que a la llarga poden ser positius.

- Ha negat que hi hagi hagut un pacte amb la Fiscalia.

- Hi ha hagut rumorologia.

"En funció de com evolucioni, el meu cas pot establir escenaris i precedents que a la llarga poden ser positius per a la resta d'exiliats"

- Però sí que van trucar el Tribunal Suprem per avisar que compareixeria.

- Sí, per força.

- Patia per una detenció durant el trajecte?

- Sí. L'advocat sempre deia que hi havia dos moments clau: arribar bé i entrar pel meu propi peu i voluntàriament i sortir. Patíem per com fer aquesta arribada sense que em detinguessin abans perquè hi havia activa l'ordre de detenció i empresonament. I patíem també per poder sortir evitant la presó preventiva. Vam patir fins a l'últim minut i fins que no vam arribar no ens vam treure la por del cos. El fet de dir-ho i comunicar-ho al Suprem era necessari per poder fer la compareixença i, evidentment, suposava també un risc en cas que ho filtressin o ho utilitzessin per fer una detenció. Però no comunicar-ho també ho posava en risc per evitar situacions complexes i poder sortir.

L'exconsellera Serret assegura que va patir durant el retorn per si era detinguda. Foto: Josep M Montaner

- A què atribueix que, havent avisat el Suprem, no s'activés l'ordre de detenció?

- No ho sé. La comunicació al Suprem es va fer i, a partir d'aquí, jo confio en l'estratègia que segueix l'advocat. Aquest primer pas ha anat bé i anem pel següent.

- Per què van decidir la ruta d'entrada pel País Basc?

- Perquè era la més ràpida.

- Què li va dir Oriol Junqueras quan li va comunicar que tornaria?

- No hi vaig parlar directament fins al dia 12 per la tarda, quan vaig anar a Lledoners. Va ser molt emotiu, no ens vàiem cara a cara des del 2017.

- I políticament?

- Va dir que estava molt content i que era molt important el pas que havíem fet i que havíem de continuar treballant des del Parlament.

- Què espera que passi el 8 d'abril?

- No em fixo moltes expectatives. Aquests dies acabarem de preparar-ho amb l'advocat i, per tant, veurem com evoluciona. Sóc optimista, però no em vull generar expectatives que després es puguin tòrcer.

"L'advocat m'inspira molta confiança i, per tant, em fa estar tranquil·la sobre el fet que és molt difícil que arribi un escenari de presó"

- Contempen la possibilitat que s'ordini presó preventiva?

- D'entrada, el fet que no me l'hagin aplicat a la compareixença ens fa ser optimistes, però sabem que de vegades les coses es poden tórcer i que els criteris poden canviar. Som optimistes però intento ser cauta.

- Li fa por el pitjor dels escenaris?

- L'advocat m'inspira molta confiança i, per tant, em fa estar tranquil·la sobre el fet que és molt difícil que arribi un escenari de presó. Si no, ens ho haguéssim pensant encara més. En tot cas, intento estar mentalment preparada pel que pugui ser.

- Què li dirà al jutge Larena?

- Ho explicarem a partir del dia 8.

L'exconsellera veu difícil que el dia 8 d'abril acabi en presó preventiva. Foto: Josep M Montaner

- Però serà una defensa processal o política?

- Haurà de combinar les dues coses. Per una banda tinc clar que hi ha una part política,

indubtablement, i tinc clar que s'han de demostrar i defensar fets.

- Diu que una bona evolució del seu cas espera que pugui obrir portes a altres exiliats. Creu que podria ser especialment encoratjador per a Anna Gabriel?

- Com deia: és el meu cas particular amb les meves circumstàncies. A partir d'aquí, no implica a la resta d'exiliats i cadascú ha de prendre decisions en funció de les seves circumstàncies, però veurem fins a quin punt el meu cas pot suposar avantatges per a la resta de companys i companyes.

- Considera que la resta d'exiliats han donat suport al seu retorn o algú li ha mostrat incomoditat?

- No, al contrari. Tothom ho ha entès. Tots volem sortir de l'espai de repressió i, per tant, la resposta ha estat molt positiva. Tots volem el millor els uns pels altres.

"La discrepància política amb Junts hi és igual a l'exili que aquí. Altra cosa és que no s'expliciti un xoc"

- El xoc que s'ha viscut entre Junts i ERC a Catalunya es produïa també a Brussel·les?

- La discrepància política hi és igual a l'exili que aquí. Altra cosa és que no s'expliciti un xoc i que un pugui tenir una discrepància política, però també una relació de respecte i fins i tot d'estima personal. La discrepància política i el debat és necessari per avançar i progressar. S'ha de viure amb normalitat i concepció democràtica.

- Però s'ha fet més pinya a l'exili que a Catalunya?

- Crec que s'ha sabut trobar el punt de respecte cadascú en el seu perfil i, per tant, quan s'ha hagut d'explicitar la unitat s'ha explicitat i quan hi ha hagut moments de diferències s'ha respectat sempre el perfil de cadascú.

- En aquesta nova etapa, es veu al Parlament o tornant al Govern?

- Ja he dit que vinc per ser i exercir com a diputada. Encara ho hem d'acabar de parlar perquè estic aterrant. D'entrada, no em veig a Govern. Crec que el meu rol és com a diputada al Parlament.

- I presidint el grup parlamentari, s'hi veu?

- S'ha de parlar amb els companys i les companyes, no vinc amb una idea prefixada. Tinc ganes de contribuir al projecte comú i estar a disposició del que sigui més convenient.

Meritxell Serret descarta estar en el pròxim Govern presidit per Aragonès. Foto: Josep M Montaner

- La mesa del Parlament hauria d'autoritzar el vot de Lluís Puig?

- Espero que sí, que pugui votar.

- Per tant, dona per fet que els membres d'ERC a la mesa avalaran que es permeti el seu vot.

- Crec que farem tots el possible perquè pugui votar o delegar vot i sigui un diputat actiu en aquesta legislatura al Parlament.

- Li agradaria participar en la taula de diàleg amb la Moncloa?

- Estic a disposició per contribuir al màxim per fer avançar el projecte polític d'ERC i avançar també en els grans eixos de la solució política i una negociació basada en l'estratègia antirepressiva i l'amnistia. També en el reconeixement de l'exercici d'autodeterminació.

- Té confiança que el diàleg amb la Moncloa pugui ser fructífer?

- Com a demòcrata i com a política, crec que només hi ha el diàleg i la negociació per solucionar els problemes. Per força hi ha de ser i per força s'haurà d'arribar a acords.

"Com a demòcrata i com a política, crec que només hi ha el diàleg i la negociació per solucionar els problemes. Per força hi ha de ser i per força s'haurà

d'arribar a acords"

- Aquest dimarts s'ha registrat la llei d'amnistia al Congrés (<https://www.naciodigital.cat/noticia/217361/independentistes-presenten-amnistia-al-congres-punt-partida-resoldre-plet-catala>) . El PSOE ja ha dit que no, però els independentistes aspiren a sumar-hi almenys a Podem i els comuns, que no han aclarit si votaran a favor o s'abstindran. Què els demanaria?

- Que estiguessin a favor. Al cap i a la fi, l'amnistia és un pas necessari per a la fi de la persecució judicial i per avançar i fer el pas decisiu per crear el context per a una negociació política real basada en el respecte mutu i en termes d'igualtat.

- Confia en altres vies com la reforma de la sedició o els indults?

- Tot allò que diguin que pot ajudar, que ho facin. Però realment, l'abast del conflicte són els presos i exiliats però l'abast social de la repressió va molt més enllà, amb 3.000 processats. Per resoldre i avançar en la resolució del conflicte, cal l'amnistia.

- Per a què serveix el Consell per la República?

- L'ha de defensar, sobretot, qui en forma part. Jo ja vaig dir en un primer moment que, sent delegada del Govern [a Brussel·les], no hi entrava. Hauria de ser una eina per ajudar a organitzar la internacionalització i ser un espai de difusió del conflicte polític i de generació d'empatia i suports a la via política i democràtica. Però no puc parlar per ells.

Meritxell Serret, a l'entrada de la seu d'ERC al carrer Calàbria Foto: Josep M Montaner

- Junts reclama que el Consell tingui un paper més rellevant en aquesta legislatura. Ho comparteix?

- Ho hauran de decidir els membres i crec que en funció del perfil que agafi podrà ser rellevant o bé, i sento dir-ho, continuarà tenint un biaix partidista que l'ha debilitat. En funció del perfil que prengui, veurem com evoluciona.

- Fora de les fronteres catalanes, s'entén quina és l'arrel del conflicte entre Catalunya i l'Estat?

- Sí, s'entén bastant. I del que hem de ser conscients és de què hem d'esperar nosaltres a nivell internacional. Per les converses que jo he pogut tenir, tothom té clar que és un conflicte de caire polític, que les sentències no han ajudat en cap cas i que s'ha d'avançar cap a una sortida política d'arrels democràtiques basada en el diàleg i la negociació. Altra cosa és que l'estat espanyol és el soci de la Unió Europea, l'actor reconegut a nivell internacional i, per tant, la complexitat a l'hora d'avançar en les relacions i els posicionaments internacionals hi és.

És una de les lliçons que se'ns ha fet evidents des de l'octubre del 2017. El que he pogut aprendre des de la delegació és que hi ha voluntat que Catalunya tiri endavant i el Govern i la societat catalana puguin trobar una solució al conflicte polític. En l'esfera internacional, de vegades són millors els silencis que les expressions, i no hi ha hagut cap veu internacional que hagi dit que el procés independentista no sigui legítim si es guanya a les urnes.

"Superar el 50% dels vots va suposar una confirmació més que el moviment independentista no és quelcom transitori que depengui d'un determinat lideratge, sinó que té consistència"

- Quan es va fer públic el resultat de les eleccions del 14 de febrer vostè encara era a Brussel·les. Va canviar alguna cosa el fet que l'independentisme superés el 50% dels vots malgrat la baixa participació?

- Sí. Va suposar una confirmació més que el moviment independentista no és quelcom transitori que depengui d'un determinat lideratge, sinó que té consistència. Des de l'exterior es veu solidesa en els diferents processos electorals i es veu com a una opció legítima, que es defensa democràticament i que va guanyant suports i capacitat de sumar i representar la màxima transversalitat de la societat. Aquesta és la força que des d'ERC tenim clar que hem de consolidar.

- Després que els catalans hagin votat de nou, si Pere Aragonès és investit president, es podrà continuar considerant que Carles Puigdemont és el president legítim?

- Crec que Carles Puigdemont va ser el president legítim, Quim Torra va ser president legítim i Pere Aragonès serà president legítim. El fet que les institucions tinguin representants democràticament escollits i que tinguin tot el poder de representació no treu que l'any 2017 l'article 155 va destituir tot un Govern vulnerant drets saltant-se fins i tot la pròpia Constitució. Que es destituís un Govern de forma impròpia no treu que a les urnes s'han escollit uns representants i que són legítims i forts.

- Després d'haver passat l'experiència política i vital de l'exili, si es trobés de nou en la

mateixa tessitura que la tardor del 2017, tornaria a marxar?

- Sí. Les decisions en el passat les he pres sempre en funció del context i de la informació i coneixement que tenia en aquell moment. Per tant, les assumeixo i no puc dir que les canviaria perquè ara pots tenir molta informació però les circumstàncies en aquell moment eren les que eren.

"Els propers embats han de ser per guanyar. Hem de ser molt conscients que no necessitem més gent ni a la presó ni a l'exili"

- Es pot permetre l'independentisme de nou un escenari en què dirigents hagin de triar entre quedar-se assumint el risc de presó o marxar?

- Espero, i si més no a ERC ho tenim molt clar i Carme Forcadell ho ha verbalitzat, que els propers embats han de ser per guanyar. Hem de ser molt conscients que no necessitem més gent ni a la presó ni a l'exili. L'últim que necessitem és alimentar i donar més motius a la repressió per condicionar la vida de les persones. Per tant, el que cal és continuar avançant cuidant-nos molt els uns als altres, fent gran el projecte independentista i generant confiança dins i fora al voltant de la República catalana. S'ha de picar pedra, arreglar els problemes de la gent, que està patint moltíssim. Primer hem de guanyar-nos aquesta confiança i credibilitat davant la ciutadania, consolidar i fer entendre que la República no vol excloure'ls sinó que és un bé per a ells.